

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
ŽUPANIJA ZAPADNOHERCEGOVAČKA
ŽUPANIJSKI SUD ŠIROKI BRIJEG
Broj: 63 0 P 039746 22 Gž
Široki Brijeg, 30.11.2022.godine

Županijski sud Široki Brijeg, u vijeću sastavljenom od sudaca Gordane Pažin, kao predsjednika vijeća, Bosiljke Rudeš i Franje Ravlija, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja B.B, sina M. iz Lj., zastupanog po punomoćniku T.Z. odvjetniku iz Lj., protiv tuženog F.S. sin F., D.R. Lj., zastupanog po punomoćniku A.Š. odvjetniku iz Lj., radi isplate, odlučujući o žalbi tuženog, protiv presude Općinskog suda u Ljubuškom br. 63 0 P 039746 20 P od 23.11.2021.godine, na sjednici vijeća održanoj dana 30.11.2022.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Žalba tuženog SE ODBIJA prvostupanjska presuda SE POTVRĐUJE u cijelosti.

ODBIJA SE zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupak na ime sastava odgovora na žalbu.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Ljubuškom br. 63 0 P 039746 20 P od 23.11.2021.godine, odlučeno je: Nalaže se tuženiku da tužitelju na ime duga po osnovu ugovora o zajmu isplati iznos od 60.000,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 01.04.2020. godine, pa do konačne isplate, sve u roku od 30 dana i pod prijetnjom ovrhe.

Dužan je tuženik isplatiti tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 4,940,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počevši od dana 23.11.2021. godine, kao dana donošenja prvostupanjske presude, pa do isplate.

Protiv navedene odluke žalbu je izjavio tuženi iz svih razloga propisanih čl.208 ZPP-a predlažući da se žalba uvaži pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak i odluku. U žalbi navodi da povredu odredba ZPP-a vidi u povredi čl.8 i 191 st.4. Ističe da je pogrešan zaključak suda da Ugovor iz 2019.godine predstavlja Ugovor o poravnanju/sporazumu iz razloga što bi isti trebao predstavljati jedan oblik pisanog utvrđenja stanja duga (koji dug je tuženi izmirio tužitelju) između parničnih stranaka. Navodi da je Ugovor iz 2019.godine zaseban Ugovor koji nikada nije realiziran i može se smatrati da je fiktivan pravni posao jer nije bilo isplate po tom Ugovoru te ističe da taj Ugovor nije anex Ugovora iz 1999.godine niti je tim Ugovorom označen Ugovor iz 1999.godine. Nadalje navodi da je nastupila apsoluta zastara potraživanja po Ugovoru iz 1999.godine te navodi da je taj Ugovor ništav pravni posao. Tuženi ističe ako bi pobijana presuda postala pravomoćna da bi tužitelj imao mogućnost potraživanja po osnovu iste što bi dovelo do neosnovanog bogaćenja tužitelja.

U svom odgovoru na žalbu tužene tužitelj u cijelosti poriče navode iste potražujući troškove za sastav odgovora.

Žalba nije utemeljena.

Ispitujući pobijanu odluku u granicama navoda iz žalbe, kao i po sl. dužnosti, sukladno odredbi članka 221 ZPP-a, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga.

Na temelju analize i ocjene izvedenih dokaza prvostupanjski sud točno i potpuno utvrđuje činjenično stanje, izvodi pravilne zaključke i donosi na zakonu utemeljenu odluku, za što daje valjane razloge koje razloge u cijelosti prihvata i ovaj sud.

Iz provedenih dokaza u spisu proizlazi da su parnične stranke dana 27.12.2019 godine sklopile Ugovor o kratkoročnoj pozajmici na iznos od 60.000,00 KM na rok od 3 mjeseca uz premiju od 1.000,00 KM, koji Ugovor je i ovjeren kod Grada Ljubuški dana 06.03.2020.godine.

Proizlazi da su stranke dana 03.06.1999.godine zaključile Ugovor o kratkoročnom kreditu na iznos od 50.000,00 KM na rok od 3 mjeseca uz kamatnu stopu od 2% mjesečno.

Naprijed navedeno je vidljivo i iz iskaza tužitelja te svjedoka M.B. i dijela iskaza M.S. iz kojih iskaza proizlazi da je tužitelj govorio da će mu tuženi vratiti pozajmljeni novac po Ugovoru iz 1999.godine te da je stalno išao kod tuženika da mu isti vrati novac i da mu je tuženi govorio da je u problemima da će taj dug vratiti i tužitelja bogato nagraditi.

Iz iskaza tužitelja proizlazi da je on tuženom predložio da mu da 10.000,00 KM za kamate i 50.000,00 KM za dug te da naprave novi Ugovor na 60.000,00 KM kojim će i utvrditi konačno stanje duga, te proizlazi da se tuženi sa tim složio.

Kod naprijed navedenog pravilan je zaključak prvostupanjskog suda, za razliku od neutemeljenih navoda žalbe, da je Ugovor iz 2019.godine potpisan da se utvrdi stanje duga koje je prethodilo po dugu iz Ugovora iz 1999.godine tj.da se Ugovor odnosi na rješavanje posljedica naplatnog odnosa iz zaključenog Ugovora iz 1999.godine.

Isto tako pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da se na Ugovor iz 2019.godine ne može primijeniti institut odricanja od zastare, čl.366 ZOO-a.

Neutemeljeni su navodi žalbe da je vraćen dug iz 1999.godine jer to tuženi ničim ne dokaziva.

Isto tako su neutemeljeni navodi žalbe glede povrede odredaba čl.8 i 191 st.4 ZPP-a, a ovo stoga što iz obrazloženja pobijane odluke proizlazi da je prvostupanjski sud cijenio sve provedene dokaze kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti tj.onako kako to propisuje odredba čl.8 ZPP-a, te proizlazi da obrazloženje sadrži sve ono što propisuje odredba čl.191 st.4 ZPP-a.

Kako ovaj sud drugog stupnja ispitujući pobijanu odluku nije našao da postoje razlozi zbog koji se ista pobija žalbom kao ni razlozi na koje ovaj sud pazi po sl. dužnosti odlučeno je kao u izreci ove odluke na temelju članka 226 ZPP-a.

Sukladno odredbi čl.397 st.1 u svezi sa čl.387 st.1 ZPP-a ovaj sud je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka na ime sastava odgovora na žalbu jer po mišljenju ovog suda ti troškovi nisu bili nužni radi vođenja parnice.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Gordana Pažin